

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de juny de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9959 *LLEI 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia a la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals.* («BOE» 134, de 6-6-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La creació d'un espai de llibertat, seguretat i justícia a la Unió Europea troba en la cooperació judicial internacional una de les peces essencials. Una importància que contrasta amb les dificultats que s'han de superar per a la seva consecució, i que deriven de les seves implicacions amb la sobirania dels estats, de les diferències entre els sistemes penals i processals dels diferents estats, les barres lingüístiques i la lentitud dels instruments tradicionals de cooperació.

Per a la superació d'aquests obstacles la Unió Europea proposa un avanç definitiu que superi les formes clàssiques de cooperació judicial internacional a través, entre altres coses, de la recuperació del concepte de reconeixement mutu de resolucions judicials, que es va consagrar a la Cimera de Tampere com a «pedra angular» de la cooperació judicial en matèria civil i penal a la Unió.

La primera plasmació d'aquest principi es va concretar en la Decisió marc 2002/584/JAI del Consell, de 13 de juny de 2002, relativa a l'ordre de detenció europea i als procediments de lliurament entre estats membres que va donar lloc a la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'ordre europea de detenció i lliurament, i a la Llei orgànica 2/2003, de 14 de març, complementària de l'anterior.

El pas següent en aquesta direcció s'ha donat amb l'aprovació a la Unió Europea de la Decisió marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució a la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, que s'incorpora al dret espanyol amb aquesta Llei. Un pas al qual seguiran altres en un termini previsiblement breu, que han de donar forma a una nova cooperació judicial en matèria penal.

II

L'objecte d'aquesta norma és establir el mecanisme a través del qual les autoritats judicials espanyoles han de transmetre les mesures d'embargament de béns o d'assegurament de proves acordades en procediments penals

quan els objectes, les dades o els documents objecte de la mesura estiguin en un altre Estat membre de la Unió Europea. I, igualment, de quina manera les autoritats judicials espanyoles han de reconèixer i complir aquestes resolucions quan provinguin d'una autoritat judicial d'un altre Estat membre.

Novament, seguint les pautes acordades per a l'ordre europea de detenció i lliurament, una de les principals novetats de la Llei és la renúncia a l'exigència del control de la doble incriminació per a una sèrie d'infraccions que s'estableixen en la decisió marc, sempre que la pena prevista per a aquestes a l'Estat d'emissió superi el lliurament assenyalat, i que comprèn les «penes privatives de llibertat la durada màxima de les quals sigui de tres anys com a mínim». Per a la resta dels casos es preveu el manteniment de l'exigència de la doble tipicitat.

Com a conseqüència de l'actuació del principi de reconeixement mutu, la decisió de l'autoritat judicial de reconèixer i executar l'ordre acordada per l'autoritat judicial estrangera és gairebé automàtica sense necessitat de verificar-ne la conformitat amb l'ordenament jurídic intern, i es limiten els casos de denegació de l'execució de la decisió transmesa a causes taxades i estrictament previstes en aquesta Llei.

En aquest cas, a diferència de la decisió marc que crea l'ordre europea de detenció i lliurament, la norma europea no crea un títol «ad hoc», sinó que es limita a especificar que al costat de la decisió original que adopti la mesura d'embargament o assegurament de proves s'ha d'enviar un certificat d'acord amb el model que estableix l'annex d'aquesta Llei, traduït a la llengua que en cada cas sigui oportú.

III

De conformitat amb la Decisió marc 2003/577/JAI, l'àmbit d'aquesta norma no comprèn qualsevol mesura d'embargament que es pugui adoptar en el curs d'un procés penal. Per començar, no s'inclouen en el seu àmbit d'aplicació ni les mesures cautelars personals, com és el lliurament de detinguts, ni les mesures cautelars reals pròpies del procés civil, fins i tot encara que s'exerceixin —com passa ordinàriament en el procés espanyol— acumulades al procés penal, l'objecte del qual és la restitució de coses determinades, la reparació del dany i la indemnització de danys i perjudicis. Tampoc es comprenen qualssevol mesures cautelars reals pròpies del procés penal, com serien les que pretenguin assegurar l'efectivitat de la imposició d'una pena de multa o el pagament de les costes processals.

Es necessari aclarir que l'ús del terme embargament en aquesta Llei se separa del concepte que avui recull la vigent Llei d'enjudiciament criminal, com a mesura que afecta els béns del processat que siguin suficients per cobrir la seva responsabilitat civil. Davant d'això, aquesta Llei s'emmarca en l'àmbit de la cooperació judicial internacional, cosa que ha fet que s'assimilés el terme embargament amb el significat que aquesta expressió té en l'ordenament dels països del nostre entorn, per la qual cosa amb això es comprenen una àmplia gamma de diligències asseguradores del cos del delictiu, com ara la recollida, el bloqueig, la conservació, la intervenció, la confiscació o la posada en dipòsit judicial.

Es així com les mesures que s'han d'adoptar i tramitar d'acord amb aquesta Llei, o bé quan siguin sol·licitades per una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea, o bé quan el seu compliment sigui demanat per una autoritat judicial espanyola, han de ser les que tinguin per objecte assegurar l'efectivitat d'un futur decomís o l'assegurament dels elements de prova que s'hagin d'utilitzar posteriorment en el procés. Per tant, es tracta de donar agilitat a les actuacions que es porten a terme amb el propòsit de permetre a les autoritats judicials com-

petents actuar ràpidament per assegurar les proves i procedir a l'embarcament de béns que siguin fàcilment transferibles.

Atès que es tracta d'una llei relativa a la cooperació judicial internacional, convé recordar que el concepte d'autoritat judicial no es limita als òrgans judicials sinó que inclou el ministeri fiscal, de conformitat amb el que disposen els convenis internacionals en aquesta matèria i la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'estructatut orgànic del ministeri fiscal.

IV

La Llei s'estructura en tres capítols. El primer conté les disposicions generals de la Llei, que comprenen la determinació de l'objecte, les mesures a què es refereix i els reemborsaments a què aquest auxili judicial pot donar lloc entre Espanya i l'Estat membre del tribunal que sol·licita o al qual es demana l'adopció d'aquestes mesures.

El capítol II regula la sol·licitud activa de les autoritats judicials espanyoles per a l'execució en un altre Estat de decisions d'embarcament de béns o assegurement de proves que estiguin en el territori d'un altre Estat membre. I el capítol III conté les normes aplicables des del punt de vista passiu, és a dir les normes reguladores de l'activitat de les autoritats judicials espanyoles quan prestin auxili judicial per a l'execució de les mesures a què es refereix la Llei i que siguin transmeses per les autoritats judicials d'altres estats membres de la Unió Europea. Unes normes que comencen per la declaració del principi de no control de doble incriminació de determinats delictes, en la línia que segueixen les decisions marc de la Unió Europea, i que no exclouen supòsits en els quals sí que s'exigeix aquest control.

V

Tota aquesta regulació es basa en el principi de reconeixement mutu i execució immediata de les resolucions judicials, de manera que la cooperació entre estats membres s'entén en la confiança que les resolucions que s'han de reconèixer i executar es dictaran sempre d'acord amb els principis de legalitat, subsidiarietat i proporcionalitat.

Una novetat important de la Llei està constituïda per la recepció en el nostre dret de la regla fòrum «regit actum», que significa el respecte als procediments exigits per la Llei de l'Estat requeridor en la prestació de l'auxili judicial, encara que no siguin els que se solen dur a terme en l'Estat requerit o d'execució i sempre que no siguin contraris als principis generals del seu dret. I és que, en aquest àmbit de la cooperació judicial internacional, les lleis de cada Estat no poden determinar tots els aspectes que han d'observar les seves autoritats judicials en l'exercici d'aquesta activitat, perquè moltes vegades també han de complir les previsions que exigeixi la legislació de l'Estat amb què es porta a terme aquesta cooperació. Aquest és el cas de les previsions de la Llei relatives a les comunicacions entre les autoritats judicials, en les quals les autoritats espanyoles les han de fer en la forma que exigeixi la legislació de l'Estat al qual s'adrecen per assegurar-se de la seva autenticitat, mentre que els altres estats membres de la Unió Europea s'han d'ajustar en les seves comunicacions a les autoritats espanyoles als requisits que estableix el nostre ordenament.

La Llei s'ocupa de preservar els drets que assisteixen les parts i els tercers interessats de bona fe. Es preveuen els limitats supòsits de denegació del reconeixement i l'execució de la mesura, així com les possibilitats de suspensió de l'execució. Finalment, com a garantia per als ciutadans afectats, es preveuen els recursos que els possibles interessats poden utilitzar.

Finalment, com a complement d'aquesta Llei, es modifica l'article 338 i s'introdueix un nou capítol al títol V

del llibre II de la Llei d'enjudiciament criminal, en què es regula la destrucció i realització anticipada dels efectes judicials. Unes mesures que han de servir, amb caràcter general, per agilitar la gestió dels béns embargats en els processos penals, i que també s'han d'aplicar quan es tracti de béns embargats a petició d'autoritats judicials estrangeres.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i definicions.*

1. Aquesta Llei té per objecte regular el procediment que han de seguir les autoritats judicials espanyoles per transmetre, a les autoritats corresponents dels altres estats membres de la Unió Europea, una resolució en què s'acordi l'embarcament de béns o una mesura d'assegurament de proves, adoptada en el curs d'un procediment penal, quan els béns de què es tracti estiguin en el territori d'aquells estats.

2. També es regula l'actuació de les autoritats judicials espanyoles quan rebin una resolució d'embarcament o d'assegurament de proves emesa per una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea, en el curs d'un procediment penal, per al seu reconeixement i execució sobre béns que estiguin en el territori espanyol.

3. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per «autoritat judicial d'emissió» l'autoritat judicial de l'Estat membre que sigui competent per acordar les mesures a què es refereix aquesta Llei en virtut del dret d'aquest Estat.

Així mateix, s'entén per «autoritat judicial d'execució» l'autoritat judicial de l'Estat membre en el territori del qual estigui el bé o document que sigui competent per executar les mesures a què es refereix aquesta Llei en virtut del dret d'aquest Estat.

Article 2. *Resolucions d'embarcament de béns o d'assegurament de proves.*

Les resolucions d'embarcament de béns o d'assegurament de proves a què es refereix aquesta Llei s'adrecen a impedir provisionalment la destrucció, transformació, desplaçament, transferència o alienació de béns que puguin ser sotmesos a decomís o utilitzar-se com a mitjans de prova.

Les resolucions d'embarcament es poden adoptar en relació amb qualsevol tipus de bé, sigui material o immaterial, moble o immoble, així com els documents acreditatius d'un títol o dret.

L'assegurament de proves es pot adoptar en relació amb els objectes, documents o dades que posteriorment es puguin utilitzar com a mitjà de prova en un procediment penal.

Article 3. *Autoritats judicials espanyoles competents.*

1. A Espanya, són autoritats judicials competents per emetre una resolució d'embarcament i assegurement de proves el jutge o tribunal que conegui de la causa en què s'ha d'adoptar la mesura, així com els fiscals que dirigeixen les diligències d'investigació en què s'hagi d'adoptar una mesura d'assegurament de proves que no sigui limitativa de drets fonamentals.

2. A Espanya, són autoritats judicials competents per executar una resolució d'embarcament i assegurement de proves els jutges d'instrucció del lloc on estiguin els béns objecte d'embarcament o les proves que han de ser assegurades, així com els fiscals per a l'execució de les mesures d'assegurament de proves que es poden fer dins les seves competències.

3. Els fiscals han de remetre trimestralment al fiscal general de l'Estat una llista de les resolucions emeses o rebudes a Espanya, que s'han de transmetre al Ministeri de Justícia, a efectes estadístics.

Article 4. *Indemnitzacions i reemborsaments.*

1. L'Estat espanyol ha de reemborsar a l'Estat al qual s'hagi transmès la resolució les quantitats abonades en concepte de reparació de danys i perjudicis causats als titulars de drets i interessos legítims, sempre que aquests no es deguin exclusivament a l'activitat d'aquest Estat.

2. L'Estat espanyol ha de reclamar a l'Estat de l'autoritat judicial d'emissió el reemborsament de les quantitats abonades en concepte de reparació de danys i perjudicis causats als titulars de drets i interessos legítims, sempre que aquests no siguin conseqüència exclusivament del funcionament anormal de l'Administració de Justícia o d'error judicial.

CAPÍTOL II

Transmissió per les autoritats espanyoles d'una resolució d'embargament o assegurement de proves per a la seva execució en un altre Estat membre de la Unió Europea

Article 5. *Transmissió de les resolucions d'embargament de béns i d'assegurament de proves.*

1. Quan una autoritat judicial espanyola consideri necessària una mesura d'embargament de béns o d'assegurament de proves que estiguin en el territori d'un altre Estat membre de la Unió Europea, ha d'enviar la seva resolució a l'autoritat judicial competent perquè procedeixi a la seva execució.

2. Quan no es conegui l'autoritat judicial d'execució competent, s'ha de sol·licitar la informació corresponent per tots els mitjans necessaris, inclosos els punts de contacte espanyols de la Xarxa Judicial Europea (RJE).

Article 6. *Documentació.*

1. La mesura d'embargament de béns o d'assegurament de proves que s'adreça a una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea s'ha d'adoptar mitjançant un acte o una resolució motivada. S'hi ha d'adjuntar el certificat que preveu l'annex d'aquesta Llei i s'ha de transmetre directament a l'autoritat judicial d'execució competent, per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita en condicions que permetin a l'autoritat judicial a la qual s'adreça establir-ne l'autenticitat.

2. En la resolució s'hi ha de fer constar amb claredat si la cooperació judicial que es requereix consisteix en la transferència a l'autoritat judicial espanyola dels elements de prova o dels béns objecte d'embargament, o la seva permanència en aquest Estat.

3. El certificat, que ha d'anar signat per l'autoritat judicial espanyola que l'expedeix, s'ha de traduir a la llengua oficial, o a una de les llengües oficials, de l'Estat membre al qual pertany l'autoritat judicial al qual s'adreça o, si s'escau, a una llengua oficial de les institucions comunitàries que hagi acceptat l'Estat esmentat.

Article 7. *Dret aplicable a la mesura acordada.*

La mesura acordada s'ha d'executar d'acord amb l'ordenament jurídic de l'Estat en què ha de tenir lloc.

Quan sigui necessari per garantir la validesa dels mitjans de prova, l'autoritat judicial espanyola ha de sol·licitar a l'autoritat judicial requerida que observi per a

l'execució de la mesura les formalitats i els procediments que s'indiquin expressament.

Article 8. *Cessament de les mesures.*

El cessament de les mesures s'ha de comunicar immediatament a l'autoritat judicial a la qual es va transmetre la resolució.

Article 9. *Recursos.*

Contra les resolucions d'una autoritat judicial espanyola que acordin l'adopció d'alguna de les mesures que preveu aquest capítol, es poden interposar els recursos que preveu l'ordenament jurídic espanyol.

CAPÍTOL III

Execució a Espanya de les resolucions d'embargament de béns o d'assegurament de proves emeses per les autoritats judicials d'un altre Estat membre de la Unió Europea

Article 10. *Doble tipificació dels delictes.*

1. Les resolucions sobre assegurement de prova o posterior decomís de béns acordada per l'Estat d'emissió per a la seva execució a Espanya no estan subjectes a control de la doble tipificació quan es refereixin a fets enjudiciats com alguns dels delictes que s'enuncien a continuació, sempre que estiguin castigats en l'Estat esmentat amb penes privatives de llibertat la durada màxima de les quals sigui de tres anys com a mínim. Aquests delictes són els següents:

- Pertinença a una organització delictiva.
- Terrorisme.
- Tràfic d'éssers humans.
- Explotació sexual de menors i pornografia infantil.
- Tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicòtropes.
- Tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius.
- Corrupció.
- Frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les Comunitats Europees.
- Blanqueig del producte del delictes.
- Falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro.
- Delictes d'alta tecnologia, en particular, el delictes informàtic.
- Delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides.
- Ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal.
- Homicidi voluntari, agressió amb lesions greus.
- Tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans.
- Segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges.
- Racisme i xenofòbia.
- Robatoris organitzats o a mà armada.
- Tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art.
- Estafa.
- Xantatge i extorsió de fons.
- Violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies.
- Falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos.
- Falsificació de mitjans de pagament.
- Tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement.
- Tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears.
- Tràfic de vehicles robats.
- Violació.

Incendi voluntari.
 Delictes inclosos en la jurisdicció del Tribunal Penal Internacional.
 Segrest d'aeronaus i vaixells.
 Sabotatge.

2. Quan una autoritat judicial espanyola rebí la resolució d'una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea perquè executi una mesura d'embargament de béns o d'assegurament de proves, que es refereixi a un supòsit no previst a l'apartat anterior, ha de supeditar-ne el reconeixement i l'execució a la condició que els fets pels quals s'hagi dictat la resolució siguin constitutius de delictes d'acord amb la llei espanyola, amb independència de quins siguin els elements constitutius o la descripció del delictes en la legislació de l'Estat d'emissió.

3. En matèria d'impostos o de drets de duana i de canvi, no es pot denegar l'execució de la mesura adduint que la legislació espanyola no imposa el mateix tipus d'impostos o drets o no conté la mateixa regulació que l'Estat d'emissió.

Article 11. *Reconeixement i execució immediata.*

1. Les autoritats judicials espanyoles competents han de reconèixer sense cap altre tràmit i executar immediatament la resolució d'embargament de béns o d'assegurament de proves transmesa per una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea quan es tracti d'algun dels supòsits previstos a l'apartat 1 de l'article 10.

Quan el certificat que s'adjunti a la resolució d'execució d'una mesura no estigui traduït a l'espanyol, s'ha de remetre immediatament a l'autoritat judicial que l'hagi signat perquè en faci la traducció corresponent.

Les autoritats judicials espanyoles han d'admetre les resolucions d'execució de les mesures que regula aquesta llei que s'efectuïn mitjançant correu certificat, fax o mitjans informàtics o telemàtics quan en aquests dos últims casos es tracti de documents signats electrònicament, que permetin verificar-ne l'autenticitat.

2. Quan l'autoritat judicial que rebí la resolució no sigui competent per reconèixer-la i adoptar les mesures necessàries per al seu compliment, ha de transmetre la resolució, d'ofici, a l'autoritat que sigui competent per a la seva execució i notificar-ho a l'autoritat judicial d'emissió.

3. La decisió d'execució de la resolució s'ha d'adoptar immediatament i s'ha de comunicar sense dilació a l'autoritat judicial d'emissió i al ministeri fiscal, per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita. Les autoritats judicials espanyoles han de resoldre el que sigui procedent i ho han de comunicar dins les 24 hores següents a la recepció de la resolució.

4. La mesura d'embargament o d'assegurament de la prova s'ha d'ajustar a la sol·licitud, sense que es pugui estendre a béns o documents no sol·licitats.

Article 12. *Normes aplicables per a l'execució de la resolució.*

1. Les mesures que s'hagin d'adoptar en execució de la resolució d'embargament o d'assegurament de proves es regeixen per l'ordenament jurídic espanyol.

No obstant això, l'autoritat judicial espanyola ha d'observar les formalitats i els procediments expressament indicats per l'autoritat judicial d'emissió per garantir la validesa de les proves admeses, sempre que aquestes formalitats i procediments no siguin contraris als principis fonamentals del dret espanyol.

2. Quan l'autoritat judicial d'emissió hagi sol·licitat la transferència dels béns o elements de prova, l'autoritat

judicial espanyola ha de resoldre d'acord amb les normes d'assistència judicial penal aplicables al cas. No es pot denegar la transferència dels elements de prova per absència de doble tipificació quan la petició es refereixi a algun dels supòsits de l'apartat 1 de l'article 10.

3. Les mesures coercitives complementàries que pugui requerir l'execució de la resolució d'embargament de béns o d'assegurament de proves s'han d'adoptar segons les normes processals aplicables a Espanya.

Article 13. *Durada de la mesura.*

1. La mesura s'ha de mantenir durant el temps que es requereixi i, si s'escau, fins que es resolgui definitivament la sol·licitud de transferència o decomís cursada per l'autoritat judicial d'emissió.

2. No obstant això, amb la consulta prèvia a l'autoritat judicial d'emissió, l'autoritat judicial espanyola, de conformitat amb les normes processals nacionals, pot imposar condicions, adequades a les circumstàncies del cas, per limitar la durada o modificar la mesura de què es tracti, incloent-hi la destrucció i la realització anticipada dels efectes judicials. Si, de conformitat amb aquestes condicions, es proposa deixar sense efecte o modificar la mesura, ho ha de comunicar immediatament a l'autoritat judicial d'emissió, perquè exposi el que consideri oportú.

3. Quan l'autoritat judicial d'emissió comuniqui que la mesura que va sol·licitar s'ha deixat sense efecte, aquesta s'ha d'aixecar sense dilació.

Article 14. *Motius de no-reconeixement o no-execució de les mesures sol·licitades.*

1. Les autoritats judicials espanyoles no han de reconèixer ni executar les mesures d'embargament de béns o d'assegurament de proves en els casos següents:

a) Quan falti el certificat que ha d'acompanyar la sol·licitud d'adopció de les mesures o bé sigui incomplet o no correspongui manifestament a la mesura, sense perjudici del que disposa l'apartat 3.

b) Quan a Espanya la mesura sol·licitada estigui prohibida per la llei.

c) Quan resulti manifestament de la informació facilitada en el certificat que la prestació d'assistència judicial per a la infracció que va motivar la mesura vulneraria el principi de cosa jutjada, en els termes que preveuen les lleis i els convenis o els tractats internacionals ratificats per Espanya.

2. En els casos d'insuficiència del certificat, l'autoritat judicial pot adoptar alguna de les decisions següents:

a) Fixar un termini perquè el certificat sigui presentat, completat o modificat.

b) Acceptar un document equivalent.

c) Dispensar a l'autoritat judicial d'emissió de presentar-lo si considera suficient la informació subministrada.

3. Les decisions de denegació de reconeixement o d'execució de les mesures s'han d'adoptar sense dilació i de manera motivada, i s'han de notificar immediatament a les autoritats judicials d'emissió per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita.

4. En cas que sigui impossible a la pràctica executar la mesura, perquè els béns o les proves han desaparegut, s'han destruït, no s'han trobat en el lloc indicat en el certificat o no s'ha indicat amb suficient precisió on és el bé o l'element de prova, fins i tot després de consultar l'autoritat judicial d'emissió, se li ha de comunicar aquesta circumstància immediatament.

Article 15. *Motius de suspensió de l'execució.*

1. Es pot suspendre l'execució d'una resolució d'embarcament de béns o d'assegurament de proves transmesa per l'autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea en els casos següents:

a) Quan l'execució pugui impedir el bon desenvolupament d'una investigació penal en curs a Espanya, durant el temps necessari.

b) Quan sobre els béns o les proves de què es tracti s'hagi dictat una mesura anterior en un procediment judicial o administratiu, fins que es deixi sense efecte aquesta, sempre que la mesura tingui prioritat sobre posteriors resolucions d'intervenció d'efectes i instruments dictades en causes penals d'acord amb el dret nacional.

2. La suspensió de l'execució de la resolució, així com els motius de la suspensió i, si és possible, la durada prevista, s'han de comunicar immediatament a l'autoritat judicial d'emissió per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita.

3. Tan aviat com desapareguin els motius de suspensió, l'autoritat judicial espanyola ha de prendre immediatament les mesures oportunes per executar la resolució i informar-ne l'autoritat judicial d'emissió per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita.

4. L'autoritat judicial espanyola competent ha de comunicar a l'autoritat judicial d'emissió qualssevol altres mesures restrictives que s'hagin dictat sobre el bé de què es tracti.

Article 16. *Recursos.*

1. Contra els actes dictats pel jutge d'instrucció que resolguin sobre el reconeixement i l'execució de les resolucions d'embarcament, confiscació de béns o d'assegurament de proves emeses per l'autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea, el ministeri fiscal, el subjecte passiu del procés penal de què porta causa la resolució o els titulars de drets i interessos legítims que es puguin veure afectats poden interposar el recurs de reforma i el d'apel·lació, que no suspeneu l'execució.

El recurs d'apel·lació es pot interposar subsidiàriament amb el de reforma o per separat. En cap cas és necessari interposar prèviament el de reforma per presentar l'apel·lació. Tots aquests recursos s'han de tramitar d'acord amb el que disposa la Llei d'enjudiciament criminal per a la possibilitat de recórrer els actes dels jutges d'instrucció en el procediment abreujat.

2. Tan aviat com s'interposin els recursos de reforma o d'apel·lació, el jutge d'instrucció ha de comunicar aquesta circumstància a l'òrgan judicial de l'Estat emissor, per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita, en condicions que permetin l'autoritat judicial a la qual s'adreça establir-ne l'autenticitat, perquè exposi, si s'escau, les consideracions que consideri oportunes en el termini de cinc dies des de la recepció del certificat.

3. El jutge d'instrucció ha d'informar l'autoritat judicial d'emissió del resultat del recurs de reforma o apel·lació.

4. Els motius de fons pels quals s'hagi adoptat la resolució només poden ser impugnats mitjançant un recurs interposat a l'Estat membre de l'autoritat judicial d'emissió.

Disposició addicional única. *Transmissió de mesures amb el Regne Unit i la República d'Irlanda.*

La transmissió de les mesures amb el Regne Unit i la República d'Irlanda s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa aquesta Llei, llevat que aquests estats manifestin mitjançant una declaració dipositada davant la Secretaria

General del Consell i notificada a la Comissió que opten per la transmissió de les seves resolucions i del certificat corresponent per mitjà d'una autoritat central o de les autoritats especificades en la declaració.

Disposició transitòria única. *Resolucions en curs.*

1. Aquesta Llei és aplicable a les resolucions d'embarcament de béns o d'assegurament de proves que s'emetin posteriorment a la seva entrada en vigor, encara que es refereixin a fets anteriors a aquesta.

2. Les resolucions d'embarcament de béns o d'assegurament de proves que estiguin en curs en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de seguir tramitant d'acord amb les normes vigents en aquell moment fins a la conclusió.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei d'enjudiciament criminal.*

Es modifica l'article 338 i s'afegeix un capítol II bis al títol V del llibre II de la Llei d'enjudiciament criminal, amb la redacció següent:

U. L'article 338 de la Llei d'enjudiciament criminal queda redactat de la manera següent:

«Article 338.

Sens perjudici del que estableix el capítol II bis del present títol, els instruments, les armes i els efectes a què es refereix l'article 334 s'han de recollir de manera que se'n garanteixi la integritat i se n'ha d'acordar la retenció, la conservació o l'enviament a l'organisme adequat per al seu dipòsit.»

Dos. S'introdueix un capítol II bis al títol V del llibre II de la Llei d'enjudiciament criminal, amb el contingut següent:

«CAPÍTOL II BIS

De la destrucció i la realització anticipada dels efectes judicials

Article 367 bis.

Tenen la consideració d'efectes judicials, en l'ordre penal, tots els béns posats a disposició judicial, embargats, incautats o confiscats en el curs d'un procediment penal.

Article 367 ter.

1. Es pot decretar la destrucció dels efectes judicials, deixant mostres suficients, quan sigui necessària o convenient per la mateixa naturalesa dels efectes intervinguts o pel perill real o potencial que comporti el seu emmagatzematge o la seva custòdia, amb l'audiència prèvia al ministeri fiscal i al propietari, si és conegut, o a la persona en poder de la qual es van trobar els efectes la destrucció dels quals es pretén. Quan es tracti de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes, el jutge instructor, amb l'audiència prèvia del ministeri fiscal i de les parts, n'ha d'ordenar la destrucció immediata i conservar mostres suficients de les substàncies per garantir comprovacions o investigacions ulteriors, tot això sense perjudici que, de manera motivada, l'òrgan judicial consideri necessària la conservació de la totalitat. El que s'hagi conservat ha d'estar sempre sota la custòdia de l'òrgan judicial competent.

2. En tot cas, s'ha d'estendre la diligència oportuna i, si se n'ha acordat la destrucció, ha de quedar constància en els actes de la naturalesa, la qualitat, la quantitat, el pes i la mesura dels efectes destruïts. Si no hi ha taxació anterior, també s'ha de deixar

constància del valor quan la fixació sigui impossible després de la destrucció.

3. El que disposen els dos apartats anteriors també és aplicable als efectes intervinguts en relació amb la comissió de delictes contra la propietat intel·lectual i industrial, una vegada aquests efectes hagin estat examinats pericialment.

4. Si els objectes no es poden conservar, per la seva naturalesa, en la seva forma primitiva, el jutge ha de resoldre el que consideri convenient per conservar-los de la millor manera possible.

Article 367 quater.

1. Es poden realitzar els efectes judicials de comerç lícit, sense esperar al pronunciament o la fermesa de la decisió, i sempre que no es tracti de peces de convicció o que hagin de quedar a càrrec del procediment, en qualsevol dels casos següents:

- a) Quan siguin peribles.
- b) Quan el seu propietari en faci abandonament exprés.
- c) Quan les despeses de conservació i dipòsit siguin superiors al valor de l'objecte en si.
- d) Quan la seva conservació pugui ser perillosa per a la salut o seguretat pública, o pugui donar lloc a una disminució important del seu valor, o pugui afectar greument el seu ús i funcionament habituals.
- e) Quan es tracti d'efectes que, sense patir un deteriorament material, es deprecii substancialment pel transcurs del temps.
- f) Quan, degudament requerit el propietari sobre la destinació de l'efecte judicial, no faci cap manifestació.

2. Quan es doni algun dels supòsits previstos a l'apartat anterior, el jutge, d'ofici o a instància del ministeri fiscal o de les parts, i amb l'audiència prèvia de l'interessat, pot acordar la realització dels efectes judicials. Quan se sol·liciti la realització a instància del ministeri fiscal o de l'advocat de l'Estat, el jutge l'ha d'acordar, llevat que apreciï motivadament que la petició és infonamentada o que, si hi accedeix, es causaran perjudicis irreparables.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, quan el bé de què es tracti estigui embargat en execució d'un acord adoptat per una autoritat judicial estrangera en aplicació de la Llei per a l'eficàcia a la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals, la seva realització no es pot portar a terme sense obtenir prèviament l'autorització de l'autoritat judicial estrangera.

Article 367 quinquies.

1. La realització dels efectes judicials pot consistir en:

- a) El lliurament a entitats sense ànim de lucre o a les administracions públiques.
- b) La realització per mitjà d'una persona o entitat especialitzada.
- c) La subhasta pública.

2. Es pot lliurar l'efecte judicial a entitats sense ànim de lucre o a les administracions públiques

quan sigui d'un valor ínfim o es prevegi que la realització per mitjà d'una persona o entitat especialitzada o per mitjà de subhasta pública és antieconòmica.

3. La realització per mitjà d'una entitat o una persona especialitzada o mitjançant subhasta pública es pot portar a terme en tots els altres supòsits i s'ha d'efectuar d'acord amb les normes que sobre aquesta matèria conté la Llei d'enjudiciament civil. No obstant això, prèviament a acordar-la, s'ha de recollir l'informe del ministeri fiscal i dels interessats.

El producte de la venda s'ha d'ingressar en el compte de consignacions del jutjat o tribunal i queda afecte al pagament de les responsabilitats civils i costes que es declari, si s'escau, en el procediment, una vegada deduïdes les despeses de qualsevol naturalesa que s'hagin produït.

En el cas de venda d'un bé embargat per ordre d'una autoritat judicial estrangera, el producte, una vegada deduïdes les despeses de qualsevol naturalesa que s'hagin produït, s'ha d'ingressar igualment en el compte de consignacions del jutjat i quedar a la seva disposició, circumstància que se li ha de comunicar sense dilació.

Article 367 sexies.

El que consta a l'article 338 i en aquest capítol s'entén sense perjudici del que s'estableixi en normes especials, particularment en el que preveuen l'article 374 del Codi penal i la Llei 17/2003, de 29 de maig, per la qual es regula el Fons de béns decomissats per tràfic il·lícit de drogues i altres delictes relacionats i la seva normativa de desplegament.»

Disposició final segona. *Competència estatal.*

Aquesta Llei es dicta en exercici de les competències atribuïdes a l'Estat en matèria de legislació processal per l'article 149.1.6a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

En aquesta Llei s'incorpora al dret espanyol la Decisió marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució a la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de juny de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

Certificat per a l'execució de mesures d'embargament i d'assegurament de proves en un altre Estat membre de la Unió Europea

a) Autoritat judicial emissora d'aquesta resolució:

Denominació oficial:

Nom del representant:

Funció (càrrec/grau):

Referència de l'expedient:

Adreça:

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...);

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...);

Correu electrònic:

Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat judicial emissora:

Dades de les persones de contacte (incloses les llengües en què es pot comunicar amb les persones) per sol·licitar informació addicional sobre l'execució de la resolució, si és necessari, o per concertar els aspectes pràctics del trasllat de proves (si és procedent):

b) Autoritat competent per a l'execució de l'ordre d'embargament a l'Estat d'emissió ([si l'autoritat és diferent de l'autoritat indicada a l'apartat a]):

Denominació oficial:

Nom del representant:

Funció (càrrec/grau):

Referència de l'expedient:

Adreça:

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...):

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...):

Correu electrònic:

Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat judicial emissora:

Dades de les persones de contacte (incloses les llengües en què es pot comunicar amb les persones) per sol·licitar informació addicional sobre l'execució de la resolució, si és necessari, o per concertar els aspectes pràctics del trasllat de proves (si és procedent):

c) Si és procedent l'apartat a) i l'apartat b), s'ha de completar aquest apartat per indicar amb quina d'aquestes dues autoritats s'ha d'entrar en contacte o si s'ha de fer amb totes dues:

Autoritat esmentada a l'apartat a).

Autoritat esmentada a l'apartat b).

d) En el cas que es designi una autoritat central per a la transmissió i recepció administratives de resolucions (només aplicable per a Irlanda i el Regne Unit):

Nom de l'autoritat central:

Persona de contacte, si s'escau (càrrec/grau i nom i cognoms):

Adreça:

Referència de l'expedient:

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...):

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...):

Correu electrònic:

e) Resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves:

1. Data i, si és procedent, número de referència.

2. Objecte de la resolució.

2.1 Decomís posterior.

2.2 Assegurament de proves.

3. Descripció de les formalitats que s'han d'observar per executar una resolució d'embargament preventiu relativa a una prova (si n'hi ha).

f) Informació sobre els béns i les proves, en l'Estat d'execució, a què es refereix la resolució d'embargament.

Descripció dels béns o de les proves i localització:

1. a) Descripció dels béns i, si és procedent, quantitat màxima que s'intenta recuperar d'aquests béns (si aquesta quantitat màxima s'indica en la mesura d'embargament pel valor dels productes del delictes).

b) Descripció precisa de les proves.

2. Localització precisa dels béns o proves (si no se'n coneix cap, indiqueu-hi l'última coneguda).

3. Part que té la custòdia dels béns o les proves o beneficiari efectiu conegut dels béns o les proves, si es tracta d'una persona diferent de la persona sospitosa de la infracció o condemnada (en cas que sigui aplicable d'acord amb el dret nacional de l'Estat d'emissió).

g) Informació (si se'n disposa) relativa a la identitat de les persones físiques (1) o jurídiques (2) sospitoses d'haver comès la infracció o condemnades (en cas que sigui aplicable d'acord amb el dret nacional de l'Estat d'emissió) o de les persones a què es refereix la resolució d'embargaments preventius.

1. Persones físiques:

Cognom o cognoms:

Nom o noms:

Cognom o cognoms de soltera (si s'escau):

Sexe:

Nacionalitat:

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Residència i/o domicili conegut; si no es coneix, indiqueu-hi l'últim domicili conegut:

.....

En cas que se sàpiga, idioma o idiomes que entén la persona buscada:

.....

2. Persones jurídiques:

Nom:

Tipus de persona jurídica:

Seu registral:

.....

h) Mesura que ha d'adoptar l'Estat una vegada executada la resolució:

Decomís:

1.1 Els béns han de continuar en l'Estat d'execució als efectes de decomís posterior.

1.1.1 Vegeu la sol·licitud adjunta relativa a l'execució d'una resolució de decomís dictada a l'Estat d'emissió el/la (data).

1.1.2 Vegeu la sol·licitud adjunta relativa al decomís en l'Estat d'execució i execució subsegüent de la resolució.

1.1.3 Data estimada de presentació de la sol·licitud esmentada a 1.1.1 o 1.1.2:

o bé

Assegurament de les proves:

2.1 Els béns s'han de traslladar a l'Estat d'emissió als efectes de prova.

2.1.1 Vegeu la sol·licitud adjunta als efectes de trasllat.

o bé

2.2 Els béns han de continuar en l'Estat d'execució perquè serveixin ulteriorment com a prova a l'Estat d'emissió.

2.2.2 Data estimada de presentació de la sol·licitud esmentada a 2.1.1:

i) Infracció o infraccions:

Descripció de les raons pertinents que han motivat la resolució d'embargament i un resum dels fets coneguts per l'autoritat judicial que ha emès la resolució d'embargament i el certificat:

.....

.....

Naturalesa i tipificació legal de la infracció o infraccions i disposició legal o codi aplicable en què es basa la resolució d'embargament preventiu:

.....

.....

.....

.....

1. Si és procedent, marqueu la infracció o infraccions de la llista següent, en el cas que les infraccions siguin castigades en l'Estat d'emissió amb penes màximes de llibertat d'almenys tres anys:

- Pertinença a organització delictiva.
- Terrorisme.
- Explotació sexual de menors i pornografia infantil.
- Tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicòtropes.
- Tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius.
- Corrupció.
- Fraus, inclòs el que afecti els interessos financers de les Comunitats Europees d'acord amb el Conveni, de 26 de juliol de 1995, relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees.
- Blanqueig de producte del delictes.
- Falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro.
- Delictes d'alta tecnologia, en particular, el delictes informàtic.
- Delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides.
- Ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal.
- Homicidi voluntari, agressió amb lesions greus.
- Tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans.
- Segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges.
- Racisme i xenofòbia.
- Robatoris organitzats o a mà armada.
- Tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art.
- Estafa.
- Xantatge i extorsió de fons.
- Violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies.
- Falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos.
- Falsificació de mitjans de pagament.
- Tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement.
- Tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears.
- Tràfic de vehicles robats.
- Violació.
- Incendi voluntari.
- Delictes inclosos en la jurisdicció del Tribunal Penal Internacional.
- Segrest d'aeronaus i vaixells.
- Sabotatge.

2. Descripció detallada de la infracció o infraccions diferents de les esmentades al punt 1:

.....

.....

.....

- j) Vies de recurs contra la resolució d'embargament per a les parts interessades, inclusivament per a tercers de bona fe a l'Estat d'emissió:
- Descripció de les vies de recurs legals disponibles, inclosos els tràmits necessaris que s'han de realitzar:
- Tribunal davant el qual es pot recórrer:
- Informació relativa a les persones legitimades per a la seva interposició:
- Termini límit per a la presentació de la demanda:
- Autoritat de l'Estat d'emissió que pot facilitar més informació sobre els procediments de presentació de recursos a l'Estat d'emissió i sobre la possibilitat d'assistència jurídica i traducció:
- Cognom o cognoms:
- Persona de contacte (...) (si s'escau):
- Adreça:
- Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...):
- Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...):
- Correu electrònic:
- k) Altres circumstàncies relacionades amb el cas (informació facultativa):
-
-
- l) El text de la resolució d'embargament s'ha d'adjuntar al certificat.
- Signatura de l'autoritat judicial emissora i/o del seu representant que donin fe de la validesa del contingut del certificat:
-
- Nom:
- Funció (càrrec/grau):
- Data:
- Segell oficial (si n'hi ha).